

LADDERPUZZEL 81

Cocorsonnetlist schade opeens weglast tijgergebrokkend.
Opvoortraans stink vader bestrafte.
Pianobotjes pizago opeense kopruima dopiest behang zagend.
Priol vaalt kleinbeer Barend tezot begroots.

Voor een goede oplossing van dit geheimchrift moeten wij twee punten op uw deelnemerskaart. Minder dus dan u meestal kunt verdienen, maar: nog eens aan uw kinderjaren terug te denken moet u ook iets waard zijn! Inzendingen vóór dinsdag 22 oktober a.s. aan mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje.

Nieuws voor

UTRECHT

Utrechtaren, wij hebben een zeer actieve Ontspanningscommissie, daar zijn wij het over eens. Uw correspondent had dan ook reeds lang het plan om deze commissie eens te interpellieren over de plannen voor het komende seizoen, tot voor enkele dagen echter zonder succes.

De vorige week hebben we de commissie dan ook voor de keus gesteld: wel of geen publicatie.

Wel publiceren, vond de commissie en hieronder ziet u de plannen:

17 oktober: Simon Carmiggelt, de naam zegt genoeg, komt dus allen (zie de affiches).

7 november: filmaavond „De man met het ijzeren masker“.

28 november: „Egypte“, lezing van hr De Leeuw, verlicht met dia's.

7 december: Sint-Nicolaas kindermiddag.

eind december: klaverjas- en bridgeavond.

17 januari: filmaavond „Animal Farm“.

15 februari: toneelavond.

Het programma ziet er zeer aantrekkelijk uit. Noteert u de data in uw agenda?

SLAVENHANDEL

In een memo dat ons een dezer dagen bereikte, lasen wij tot onze niet geringe verwondering dat Van der Heem een personeelsverkoop in dienst heeft.

Het is ons nu volkomen duidelijk waarom men bij afdeling Arbeid steeds klaagt over een tekort aan mensen. De afdeling Arbeid maar mensen aanwinnen en deze clandestien in onze geleerden bin-nengedrongen personeelsverkoop de mensen waarschijnlijk met een flinke winst weer verkopen.

Vervelend,

maar toch

De redactie vindt dat het verhaal vervelend wordt, maar toch.....

Nu in september en oktober weer veel nieuwe Solenxen aan het personeel worden afgeleverd, willen wij u herinneren aan de dieslverzekering voor Solenxen. Jaarpremie f 4,—; nadere inlichtingen op verkoopspreekuren.

VACATURES....

Op onze nieuwe afdeling Transistorfabriek komen binnenkort enkele plaatsen voor:

MONTEURS of MONTEURS.

Zij, die minstens 18 jaar zijn, scherpe ogen hebben en van fijn en zeer accuraat werk houden, kunnen solliciteren.

Sollicitaties uitsluitend schriftelijk te richten aan afd. Arbeid, hr Koning.

Stichting Pensioenfonds VAN DER HEEM

Wij maken bekend dat:

op dinsdag 15 oktober 1957 om 17.15 uur een algemene vergadering van deelnemers zal worden gehouden in de vergaderkamer op de 1e verdieping van het hoofdgebouw aan de Maanweg.

STEEDS MAAR MEER IDEEËN

De heer C. Th. Dries, Radiomontage, kreeg een beloning van f 50,— toegekend. Hij had namelijk voorgesteld de artefakstrip GK 68476 voor de apparaten KY 5531B/02 en KY 5531/02 te vervangen door de in het magazijn aanwezige strippen GK 68545, waardoor het stoppen van de banden kon worden voorkomen.

Door bij het inoliën van schaalstroken hiervoor een in olie gedrenkte lap als ondergrond te gebruiken, behoeft de papierstrook slechts aan één zijde te worden ingestreken. Dit van de heer P. C. van Leeuwen, Radiomontage, afkomstige idee leverde linderdaad een besparing op voor het bedrijf en hem een beloning van f 8,—.

Van de heer J. de Waal, Versterkermontage, werd het voorstel ontvanger de klinknagels in de frontpanelen van de jkoscillator in het vervolg onder de pers te klinken. Hem kon een beloning van f 5,— worden uitbetaald.

Van de heer R. Ides, Radiomontage, werd het voorstel ontvangen bij het monteren van FM-units een prespaanstrook toe te voegen, dit om uitval door microfonie te voorkomen. Een beloning van f 5,— werd hem toegekend.

Oplossing puzzel 78

d e g e n e r a t i e . m o r e l
e . . . l o s . . p o n . . l a m . . . a
g . . . a n t e . . r . . p o l s . . . u
n o v e n . . r i l . . a s e . . k l e i e r
s t r i k . . e n t . . s o l i d e
k . . s a s . . t . . d e k . . l e s . . r
r u . . n a z o m e r . . b . . f . . a r e
a l p . . m a t e r i a a l . . m . . g r
c m . . o . . t . . i z e g r i m . . g r
h . . o o k . . u m o . . a . . g e n . . s
t a l i r i j k . . e e r . . s u p e r . .
e l l i . . k r e e k . . a t e . . r u s
l i e d . . e n d . . d a r . . o o i t
o . . . r a n g . . v . . m e e s . . a
o . . . a l t . . a l s . . e e l . . . n
s i b b e . . s l o t a k k o r d

PRUJWINNAARS

Na 78 inzendingen en met een totaal van 89 punten hebben de heren H. J. Jansen, afd. 2442 en H. B. Oerdoom, afd. 1503, beslag weten te leggen op de prijzen. Zij kunnen deze afhalen bij mej. Hartsuiker, redactie VDH-tje

Tsjilp ...

Tsjilp ...

Tsjilp ...

Zodis men in de dagbladen heeft kunnen lezen, zendt Spoethnik, de Russische kunstmaan, een signaal uit dat aan een vogelgeluid doet denken.

Het gerucht, dat dit ge-tsjilp van een Erres-piet afkomstig zou zijn, is echter uit de lucht gegrepen. Weliswaar bestrijkt onze export nagenoeg de gehele wereld, maar VDH-producten gaan nooit naar de maan!

Ook van de heer J. W. Arts, Montage, werd een idee ontvangen, waarbij hij voorstelde van een montagestrip in het chassis KY 553.1B een gedeelte niet te gebruiken en de via deze strip genoonde weerstand rechtstreeks door te verbinden. Hij mocht hiervoor een beloning van f 6,— incasseren.

Voor zijn idee de dakbedekking van de lakluis wit te maken, waardoor verlaging van temperatuur en zodoende minder verdamping van lakken en verdunningsvermogen verkregen mocht de heer J. G. de Vos, Lakmagazijn, een beloning van f 10,— in ontvangst nemen.

De heer A. A. van Reijzen, Radiomontage, kreeg een beloning van f 5,— toebedacht voor zijn idee om wijkers van dië chassis, die niet ingeknipt worden afgeleverd, niet meer vast te zetten met behulp van kleefband, doch door middel van een elastiekje.

De heer R. Vogel — Telco afd. 2330 — kwam met het idee de gaten van o 6,8 in de Bracket SC—B 41397 met een hulpslempel te stampen inplaats van te boren. Het leverde hem f 6,— op.

het V.D.H.-tje

PERSONEELSORGAAN van VAN DER HEEM N.V. DEN HAAG
Verkoopkantoor VAN DER HEEM N.V. en Eerste Nederlandse Autorijwelfabriek N.V.
Redactie: C. Scherrel.
Redactie-Adviescommissie: dr. Joh. H. Schuur (voorzitter), C. A. M. Kroon,
L. F. Laufer, drs C. A. A. van Linderfelt en ing. J. Roorda.

„U bent bij Van der Heem, heb ik gehoord.....“

Toen ik zaterdagmiddag in een overvolle trein samengeperst mijn VDH-tje stond te lezen, drong het opeens tot e door, dat ik eigenlijk stond te luisteren naar enkele viagen van een gesprek dat, tussen alle lawaai door, ergens achter mij in de massa werd gevoerd. Misschien kwam het wel omdat ik het woord „Erres“ hoorde vallen.

Als men vroeger wol kocht, kon men voelen van welke kwaliteit deze wol was: hoe soepel en zacht, hoe warm. Als u nu wol koopt, heeft dat voelen nog weinig waarde. Door toevoeging van alle mogelijke synthetische stoffen is het zelfs voor een ervaren vakman al moeilijk een oordeel te vellen over de kwaliteit.

Als men nuot iets met de technische zijde van de radio te maken heeft gehad en men is op een gegeven moment van plan een radiotoestel aan te schaffen, dan tellt het zwaar dat men een hoop geld gaat uitgeven. Men is dan geneigd zich over te geven aan het oordeel van een deskundige.

„Ja“, zegt de handelaar, en leunt eens op de nog niet verkochte kast, „je moet een radio van dit merk kopen die zit goed in elkaar. Een stukje vakmanschap, een brokje techniek. Niet zo even flots flats in elkaar gezet te kopen. Men weet namelijk niet wat men koopt. Het is wel merkwaardig, maar juist in deze tijd van reclame en voorlichting schijnt men bijna steeds aangewezen te zijn op de deskundigheid van anderen.

„Vertel mij wat“, zegt een ander, „Geloof me, het maakt niets uit, het is allemaal hetzelfde tegenwoordig....“

Ook op de zo litesleuwtige Duitse markt bleek de SZ 52 een groot succes, want in vier dagen tijd keken meer dan duizend handelaren met grote interesse naar de demonstraties die wij op de Keulse Messe gaven.

Noteert u 18 oktober!

Vrijdag 18 oktober krijgen we een personeelsavond met een veelbelovend programma. Ons roemruchte ballet zal in sierlijke lichte bewegingen en fraaie kostumes ons een kostelijk spel van gratie tonen.

Ons verjongd mannenkoor, dat door bijzondere omstandigheden onder een nieuwe leiding kwam, zal ons pittig doen horen wat het al kan. En de in ons land door radio en cabaret zo bekende Maarten Kapteyn zal in solotooneel en voordrachtskunst allerlei tafereelen voor ons doen leven. Noteert u die avond!

Kaartverkoop donderdag 17 oktober a.s. in beide pauzes in de kantine.

U, die van plan was een radio te kopen, weet nu nog steeds niets. U denkt: die handelaar prijst het natuurlijk aan omdat hij van het toestel af wil. Maar ja, aan de andere kant, wat weet die andere vent er eigenlijk van? Dan opeens komt u op de gedachte dat u nog een goede kennis heeft die op de fabriek zelf werkt. Nou, die zal het zeker wel weten.....

En wat zegt die kennis? „Ach, 't gaat wel gelooft ik....“ U koopt het toestel niet. U stond misschien nog in twijfel, maar nu weet u het zeker: ik doe het niet, ik koop toch dat andere merk maar.

Wint als men aan een personeelslid van Van der Heem vraagt, hoe de kwaliteit is van een Van der Heem-product, dan verwacht men op zijn minst, dat het een beetje zal worden opgemeld.

Jazeker, dat is helemaal niet zo gek. Het is heel menselijk dat men voor zijn zaak opkomt en er een beetje reclame voor maakt. Het komt toch uit „onze“ fabriek?

„Ach, 't gaat wel gelooft ik....“ geeft de indruk van lauwheid en twijfel. Het is minder dan men verwacht. Het is dus niet goed en men neemt liever wat anders. En wij, de fabriek, zijn een klant kwijt. Voelt u wel, welk een schade een bedrijf kan worden aangedaan door zo'n enkele uitlating van iemand uit het personeel?

Op de voorste rij van links naar rechts ziet u de dames Vasen-Kunkeler, Vos en Van Frankenhuysen. Achter hen zitten mej. Spies en mej. Feltmann.

VERVOLG VAN PAG. 1

Hoeveel zorgvuldig en moeizaam opgekweekte goetwillig hiernee verloren gaat? Hoeveel dure advertenties hiermee teniet worden gedaan?

Misschien zult u het niet leuk vinden, om als vaste propagandist van ons bedrijf beschouwd te worden. Wanneer u 's avonds de poort uitgaat denkt u waarschijnlijk ook liever aan andere dingen dan aan Van der Heem. Maar toch bent u er een. Of u nu wilt of niet. Want als men een betrouwbaar oordeel wil hebben over onze fabriek en zijn producten, dan komt men bij u, want u werkt bij Van der Heem en u kunt het weten!

Men verwacht nu eenmaal dat u een beetje enthousiast zult zijn over onze televisietoestellen of onze Solex. En als u het niet bent — eenvoudig weg omdat u er al de hele dag in zit — dan zou ik zeggen: doe maar alsof. Want als u niet enthousiast bent, krijgt men gewoon een verkeerde indruk. En dat zou niet rechtvaardig zijn, want onze producten zijn goed. Wij mogen het niet hebben van een lepe reclamestunt of een extra korting voor de handelaar. Wij moeten het hebben van onze goede naam, van het feit dat onze stofzuigers en radio's en Solex goed zijn. Niet zo'n beetje, of: "t gaat wel gelooft ik", neen, goed. Bedenk, dat uw oordeel voor een toekomstig koper belangrijker voor hem kan zijn dan een hele rij advertenties.

Wij hebben bijna 2500 man personeel. Al die mensen komen iedere dag thuis in een gezin. En dat gezin komt iedere dag weer in contact met alle mogelijke kennis en leveranciers. Is het dan ook niet eens de moeite waard erbij stil te staan, wat voor een grote verantwoording wij eigenlijk dragen wanneer men ons oordeel vraagt?

J. E.

Nationale typewedstrijd

Mevr. C. C. M. Vasen-Kunkeler
boek succes

In de Rotonde van de Houtruhallen te Den Haag vond zaterdag j.l. de uitreiking plaats van de onderscheidingen aan Nederlands beste typisten.

Van de 81 typisten hebben 27 zich weten te plaatsen, waaronder ook twee VDH-sters, namelijk mejuffrouw Feltmann van de Bedrijfsleiding Maanweg en mevr. Vasen-Kunkeler van de afdeling Verkoop. De overige deelnemers moesten wegens overschrijding van het foutenpercentage voor 1957 worden afgewezen. Maar wij weten dat zij zich niet laten ontmoedigen; er komen nog meer gelegenheden na dit jaar om te tonen wat zij kunnen presteren. Tenminste wanneer de zenuwjes niet teveel de baas worden.

Evenals de vorige jaren werden de uitslagen bekend gemaakt „van-onder-op“, waarbij mejuffrouw Feltmann een eervolle vermelding uit de handen van de voorzitter ontving. Met 277 aanslagen per minuut (netto) bezette zij de 27e plaats. Een mooie succes voor haar, wanneer we in aanmerking nemen dat zij voor de eerste keer heeft deelgenomen.

Opmerkelijk was de prestatie van mevrouw Vasen. Zij heeft twee keer deelgenomen en wist zich in beide wedstrijden, zowel in 1956 als in 1957, te handhaven. Bezette zij in 1956 de 26e plaats met 303 aanslagen, thans klom zij naar de 21e plaats met 345 aanslagen.

Wanneer we nog bedenken dat 33 % van alle deelnemers werd geplaatst, dan heeft Van der Heem zich op dit percentage behoorlijk gehandhaafd.

Het kan niet altijd 100 % zijn, zoals in 1956. Volgend jaar zullen de VDH-sters echter hun beste beentje weer voorzetten, dat weten we nu al.

Zowel deze typistes als de trainers wensen wij voor het komende typeseizoen sterkte en..... succes!

Spreekuur O.R. Maanweg

15 OKTOBER 1957.

1e pauze:
de heren Laurier — Poppen,

2e pauze:
de heren Kouwer — Van der Velde.

Spreekuur O.R. Utrecht

18 OKTOBER 1957.

1e pauze:
de heren De Zeeuw — Kreeftmeijer,
2e pauze:
de heren Bul — Van Beek.

Spreekuur O.R. ENAF

16 OKTOBER 1957.

1e pauze:
de heren De Cates — Rhijnburger.

Alles in een

Deze keer willen we het eens niet hebben over ons dagelijkse werk of over algemene gebeurtenissen. Zo'n enkel keertje kunnen we wel eens even terzijde gaan.

En misschien is het nog niet eens zover terzijde. Want we zijn als mens een eenheid. Zoals we ons voelen en gedragen in het ene veld van ons leven, zo zijn we in diepste wezen ook op andere gebieden. Alleen zal het ene levensterrein ons prettiger zijn dan het andere. Maar iemand die hulpvaardig is, is dat ook overal. Wie zelfzuchtig is, is dat ook overal. Wie zich wil ontwikkelen, doet dat overal.

Nu stappen we meteen over op het onderwerp van deze dag en we vragen ons af: wat zoeken we in onze ontspanning? Nog scherper afgebakend wordt deze keer de vraag: wat verwachten we van onze personeelsavonden bij Van der Heem?

De Programmacommissie doet haar best om die avonden verzorgd en goed voorbereid aan te bieden. Dat zal ook wel eens niet helemaal gaaf uit de doos komen, maar over het algemeen is het gebodene op een goed peil. Toch is soms de belangstelling van ons personeel maar zeer matigjes.

O ja, we kunnen allerlei redenen noemen: de griep, de afstand, de televisie, een andere nog interessanter samenkomst enz. enz.

Wat we echter ook nogal eens zijn tegengekomen is de onbekendheid met het soort amusement of kunst dat wordt geboden. Er is een gezegde, dat luidt „wat de boer niet weet, hij niet eet“. Als dat voor een boer waar zou zijn dan zeker niet voor boeren alleen. Toen we iudertijd Rob van Reijn met zijn pantomime lieten komen, zouden we geen noemenswaardig aantal mensen in de zaal hebben gehad — omdat men niet wist wat pantomime was en wie die Rob was — als we niet tegelijk het ballet en de band hadden laten optreden. Wie er toen kwam — en dat waren er toen ruim 500 — waren geestdriftig over Rob van Reijn.

Nu krijgen we 18 oktober Maarten Kapteyn. De oudere garde onder ons kent hem, want jaren geleden is hij ook hier geweest. Sommigen kennen hem van de radio uit hoorspelen e.d., maar het gros van onze mensen kent hem waarschijnlijk niet. Is dat een reden om dan maar bij voorbaat niet te komen?

Deze man verstaat de kunst om stukken te spelen of voor te dragen op zodanige manier dat het voor ons leeft en alsof alle mensen, die hij weergeeft, daar op dat podium zijn, terwijl hij er toch maar helemaal alleen is. Alles wat het stuk wil zeggen voltrekt zich door één man, Maarten Kapteyn. Zo iets te zien, is een vrije avond ten volle waard.

Scheurer.

NIEUWS van het TOETSENBORD

DE LES VAN HOUTRUST en onze Standaardbrief-wedstrijd

Is u ook de vorige week zaterdagmiddag in Houtrust geweest, waar in de Rotonde de uitslag van de Nationale typewedstrijd werd bekendgemaakt? Nee? Dat is jammer. U had dan de spanning kunnen aanvoelen, die daar heerste, u had kunnen applaudiseren voor de prijswinnaars en u had kunnen meevoelen met hen, die ondanks uiterste krachtsinspanning niet tot de beproefden behoorden.

Wat heeft die uitslag ons geleerd? In de eerste plaats, dat de prestaties steeds beter worden en dat de gemiddelde snelheid steeds hoger komt te liggen. Waaruit dan weer volgt, dat het vakmanschap — zo dit woord al voor dames kan worden gebruikt — op de schrijfmachine steeds beter moet worden, wil men als typiste slagen.

Maar ook is weer gebleken, dat er niets zo wisselvallig is, als de uitslag van een wedstrijd. Allerlei persoonlijke factoren spelen een rol. Men maakt zich zenuwachtig, gedachten als „zou ik wel gepiaast worden“, of „als ik mijn plaats van verleden jaar maar kan behouden“, kunnen funest zijn. De tekst kan tegenvalen, of men voelt zich minder goed gedisponeerd.

IETS NADERS over de

Toneelgroep Utrecht

Reeds geruime tijd lopen wij met het plan rond eens iets meer omtrent de VDH Toneelgroep Utrecht aan de weet te komen. De uitvoering van 18 september j.l., waarover u in het VDH-tje van 28 september hebt kunnen lezen, heeft ons tot daden gedwongen. Wij hebben de voorzitter, de heer G. Jacobs, een bezoek gebracht en bij hem onze nieuwshonger gestild.

Het was de laatste jaren de gewoonte om op de vrijheidsbestelingsavond een toneelstuk te brengen. De moeilijkheden die er ieder jaar weer waren om spelers te vinden waren de oorzaak dat er in augustus een toneelgroep werd samengesteld, een en ander in overleg met de bedrijfsleiding.

Van het bestuur maken deel uit: mej. J. Jonkers, secretaresse-penningsmeesteresse, R. Jansen, regisseur en G. Meyer, plaatsvervangend regisseur.

De groep streeft een charitatief doel na. In verband hiernede werd na de oprichting een rondschrijven gericht aan diverse militaire tehnizen, ziekenhuizen, sanatoria en gestichten. Succesvolle opvoeringen werden reeds gegeven in het Militair Centrum Utrecht, Militair Hospitaal, Recreatieoord Grote Bosch Doorn, Rijks Observatiehuis voor jongens te Zeist en in het Sanatorium Berg en Bosch te Bilthoven.

Voor de naaste toekomst heeft men de volgende plannen: eind september wordt met het instituut van het toneelstuk „Zomerzoldheid“ begonnen, dat in het voorjaar van 1958 kan worden bewonderd; tevens treedt dan de ritmische dansgroep o.l.v. mevrouw Jacobs-Bakker en mejuffrouw Soebergen voor het eerst op. Wat deze dansgroep betreft: er kunnen nog enkele dames deelnemen!

Ter afsluiting van het seizoen volgt in 1958 een optreden voor de VDH-huisvrouwen en eventueel nog een opvoering voor VDH Den Haag.

Laat but not least zij vermeld dat de couliessen eigenhandig worden verzorgd door de heren De Rover en Kreeftmeijer.

Toneelgroep Utrecht, wij wensen jullie veel succes; dat jullie op de goede weg zijn, heeft de uitvoering op 18 september j.l. bewezen!

I.

Hartelijk dank!

Hiernede betref ik mijn hartelijke dank aan chef, baas, Ziekentroost en collega's voor bloemen en fruit, tijdens mijn zieke ontbrangen.

Th. Huisker,
afd. 2653.

PRISVRAAG voor kinderen van 4 t/m 7 jaar

Niet als de vorige keer hebben wij voor jullie ook weer een prijsvraag gemaakt. We zullen jullie eerst maar vertellen wat je doen moet.

Op een velleitje wit of gekleurd papier moet je met kleine gekleurde rondjes, vierkantjes, halve maantjes en nog meer figuurtjes een mooi plaatje maken.

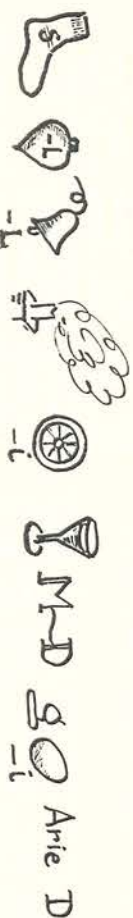
Je mag van alles verzinnen — je mag een huisje maken of een straat of een tuinje of zo maar een figuur. De plakkerjes mogen aan elkaar vastgeplakt worden of over het gehele papier verspreid worden. Doe maar wat je zelf het mooiste vindt en zoek maar mooie kleuren uit. Die plakkerjes zitten allemaal in een zakje. Het was een beetje moeilijk om bij alle kranten een zakje te doen en daarom zijn ze nog op de fabriek. Als je dus graag wilt meedoen, moet je maar aan je vader vragen of hij even zo'n zakje voor je wil halen. Werkt hij op de Maanweg, dan moet hij bij mij. Reimink, afd. Sociale Zaken zijn. In Utrecht heeft mij. Van Gool de zakjes met plakkerjes en bij de ENAF moeten ze worden afgehaald bij portier v. d. Bosch.

Je moet er goed je best op doen hoor en alle plakkerjes gebruiken, want nu zijn er niet voor alle kinderen prijsjes. Er is een eerste, een tweede en een derde prijs voor de kleinjes van vier en vijf jaar en ook voor de groteren van zes en zeven jaar zijn er drie prijsjes. We hopen, dat er weer een heleboel kinderen meedoen. In de volgende Jeugdkrant horen jullie dan wel, wie de mooiste plakfiguren hebben gemaakt en misschien komt er dan weer een foto van de winnaars bij te staan.

De laatste puzzel is voor de kinderen van 12 tot en met 15 jaar.

Voor jullie hebben wij een rebus, jullie weten toch wat een rebus is? En hoe je die moet oplossen? Weet je wat, ik zal het met een voorbeeld even duidelijk maken. Als ik het woord „stoel“ schrijf, weet je wat ik bedoel. Maar als ik een stoel teken, snap je het ook. Als ik nu een stoel teken, en ik zet er een doorschreepte letter „o“ onder of achter, dan betekent dat, dat van het woord „stoel“ de „o“ moet wegvallen. Er blijft dan dus over „stel“.

Wanneer ik een tol teken en eronder zet „l = p“ dan wil dat dus zeggen, dat het bedoelde woord niet „tol“ maar „top“ is. Is dat duidelijk?

En hier is dan de rebus. Als jullie hem goed oplossen staat er iets in, wat verscheidenen van jullie nog niet wisten. Er zijn weer mooie prijzen aan verbonden!

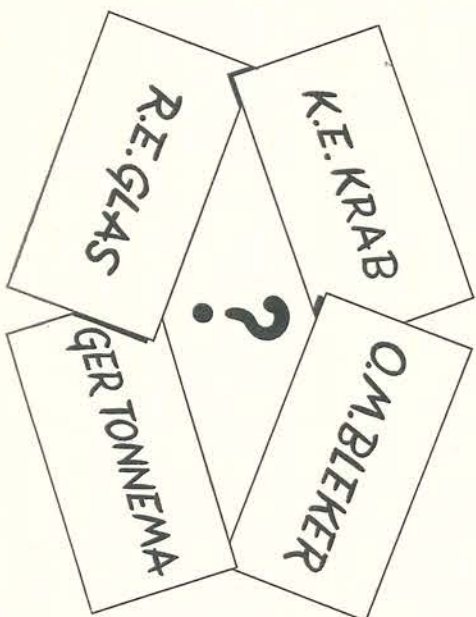
Voor de kinderen van 8 tot en met 11 jaar hebben wij iets geheel anders.

De afgelopen zomer hebben we, zoals jullie weten, een paar warme dagen gehad. Nu dan, op zo'n warme dag zaten aan een mooi viswater in de buurt van Utrecht vier hengelaars. 't Was zondag en de vissen waren al net zo lusteloos als de hengelaars zelf, want bijten deden ze niet. De hengelaars wel, die hadden heerlijk boterhammen en ieder een kruikje koffie. „Ik denk dat de vissen vandaag ook een vrije dag hebben“ zei de een, „ik schel er uit“. „Je haalt me de woorden uit mijn mond“ zei nummer twee en hij legde opnieuw in. Zo gaat dat met echte hengelaars. „Weet je wat“, zei de derde, „laten we mekaar raadsels opgeven“. „Dat's goed“, zei de vierde hengelaar, „dan begin ik, jullie moet dan weten, mijn naam is Krab, K. E. Krab. Maar weet je wat nou het leuke is? Als je de letters van mijn naam verwisselt kan je precies aan de weet komen, wat voor vak ik heb“.

DE VIER HENGELAARS

„Nou moet je toch bedaren“, zei nummer twee, „dat is bij mijn naam ook zo“. „Je meent het“, zei de derde hengelaar, „maar als je dat met mijn naam uithaalt, weet je ook waarmee ik mijn brood verdien“. „Mens, mens“, zei toen de laatste, „hoe is het mogelijk, dat wij elkaar hier ontmoet hebben“ (aan zijn uitspraak te horen kwam hij uit Groningen). „Ik heet Tonmema en mijn voornaam is Ger. Je moet al die letters maar eens om draaien, en je weet ook mijn beroep“.

Ze zijn toen samen aan het puzzelen gegaan en hadden er helemaal geen erg in, toen ze eindelijk wel beet hadden. Want toen hadden ze net allemaal gevonden, welk beroep ieder van hen had. En het leuke was, dat jullie die beroepen kennen, want dergelijke mensen komen vast ook bij jullie aan de deur.

WIST JE DAT?

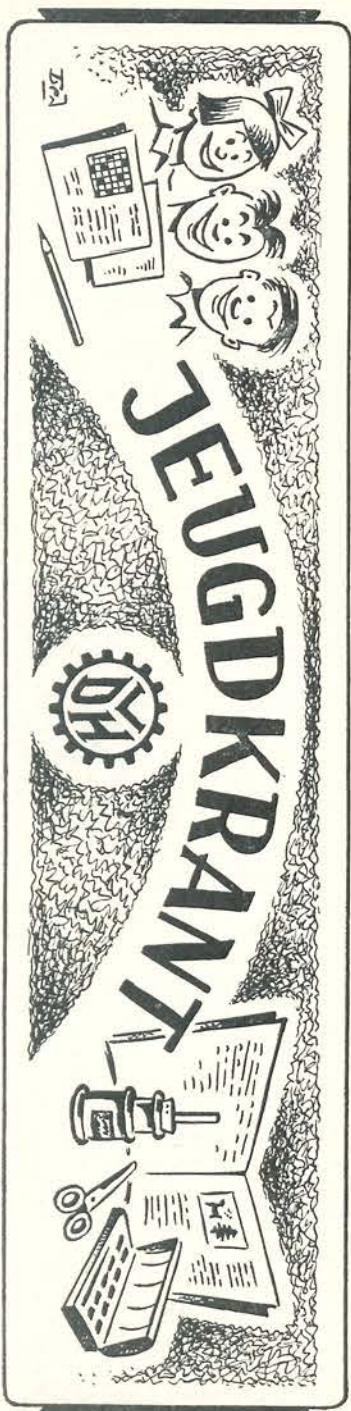
Hier zijn de naamkaartjes van de vier hengelaars. Kunnen jullie ontdekken, welk beroep de heren Krab, Bleker, Glas en Tonmema hebben?

Schrijf die vier beroepen dan onder elkaar en stuur je oplossing aan Redactie VDH Jeugdkrant. Wil je duidelijk je naam, adres en leeftijd vermelden? Onder de goede oplossers verloten we een aantal heel mooie prijzen!

Natuurlijk hebben jullie wel eens gehoord van de noordpool en de zuidpool. Je weet, dat het daar heel erg koud is. Maar wist je ook dat als het koudeste plekje op aarde wel eens wordt genoemd... de stad Leiden? Daar is namelijk een natuurkundig laboratorium waar men temperaturen heeft bereikt van bijna 273 graden onder nul! En dan vinden wij het al koud, als het tien graden vriest!

Dit zijn dus de puzzels.

Denk er goed aan, dat de oplossingen moeten worden ingezonden vóór 1 november a.s. aan de redactie Jeugdkrant. Duidelijk naam en adres vermelden, hoor!

AANGENAAM

KENNIS TE MAKEN

Voor je ligt nu de derde VDH Jeugdkrant en — we moeten het tot onze chande bekenen — we hebben ons zelf nog nooit aan jullie voorgesteld. En dat hoort er eigenlijk bij, wanneer je elkaar al enige malen gesproken of geschreven hebt. In het vorige nummer stond wel een foto afgedrukt van ons maar onze namen stonden er niet bij.

Nu dan, de juffrouw, die achter de stapel tekeningen zit, is juffrouw Reimink. Die meneer in zijn overhemd — hij had het zo vreselijk warm — is meneer Van der Kade en die meneer rechts op de foto is meneer Vroklage, die jullie misschien beter kennen als „Ben“. Hij is de man, die altijd die leuke tekeningen maakt voor het VDH-tje. Knap he! En die maakt hij nog wel met zijn linkerhand. Hij heeft ons geholpen met het uitzoeken van de inzendingen. De meneer in het midden, die voor de foto zijn goeie jasje heeft aangeetrokken, ben ik zelf. Jullie moeten nu maar zelf uitzoeken wie ik ben.

Wat we jullie nog niet hebben verteld is, dat het ergste werk al achter de rug was, toen die foto werd gemaakt. Je kunt wel aan de lachende gezichten zien, dat we ons echt opgelucht voelden. Maar je had onze gezichten eens een uur vroeger moeten zien. Ook daarvan heeft de fotograaf een plaatje gemaakt en omdat dat toch wel grappig is uitgevallen drukken we het hierbij af. Wat zeg je van zulke gezichten? En dat was heus niet alleen omdat juffrouw Reimink er niet bij was!

Nu ik het toch over foto's heb denk ik er ineens aan, dat het wel leuk zou zijn, als jullie ons ook eens een foto stuurden. Nee, niet allemaal tegelijk en ook niet zo maar een foto. Ik bedoel een foto waar je zelf erg leuk op staat en die dit jaar is gemaakt. De zomervakantie is pas achter de rug en ik weet, dat er juist in de zomervakantie vaak kiekjes worden gemaakt waarom je later zelf moet lachen. Ik heb zo'n idee, dat er wel meisjes of jongens zijn, die zo'n leuk kiekje van zichzelf hebben. Vraag dan aan vader of moeder, of je het ons mag toesturen. De leukste zullen wij dan in de volgende Jeugdkrant afdrucken.

Zet je dan je naam en adres op de achterkant?

Wanneer je dat wilt zullen wij de foto's terugsturen.

We zijn heel erg benieuwd!

De VDH-Jeugdkrant staat onder redactie van:
G. van der Kade,
G. C. Koopman,
mei. W. G. Reimink.

BESTE JONGENS en MEISJES

De derde Jeugdkrant wordt weer een echte puzzelkrant. De vakantie is voorbij en het wordt 's avonds alweer vroeg donker. Echt zo de tijd om na het eten gezellig aan tafel te gaan zitten puzzelen. De groteren maken natuurlijk eerst hun huiswerk, maar die mogen ook weer wat later naar bed.

Deze keer komen wij met drie puzzels, één voor kinderen tot en met 7 jaar, één voor kinderen van 8 tot en met 11 jaar en de derde voor kinderen van 12 tot en met 15 jaar.

Deze puzzels vinden jullie op de laatste bladzijde.

Oplossingen inzenden vóór 1 november 1957 aan: Redactie Jeugdkrant, Den Haag.

Wiltten jullie duidelijk je naam en adres opgeven?

Verder hoe oud je bent en of je een jongen of meisje bent?

LET OPI

De volgende Jeugdkrant verschijnt op zaterdag 21 december a.s.

Hoe vind je onze krant?

Dat is iets, wat we erg graag zouden willen weten. Schrijf ons eens in een aardig briefje, hoe je over de Jeugdkrant denkt.

Elsje en Bertje zitten voor het raam, ze kijken verdrietig naar buiten. Op de straat liggen grote plassen, ja, want het regent, het regent al de hele dag. Nu kunnen Bertje en Elsje niet naar buiten en dat is jammer want ze hebben vakantie. Ze zitten maar stillempjes bij het raam en kijken naar de druppels die op de ruit vallen.

Pats, daar komt een hele dikke; hij glijft met 'n vaartje naar beneden en laat een leuk glijbaantje na. Pats, daar komt er weer een; Elsje glijft met haar vinger over het raam mee naar beneden. Bertje zoekt ook 'n druppel uit, dat is 'n dikke, zijn vinger roetscht met 'n vaartje over het raam. Leuk spelletje is dat.

Maar daar komt moeder binnen. O kleine vlezers, zegt ze, jullie maken m'n hele raam vuil met je vingers. Kom maar gauw hier dan gaan we gezellig met z'n driejes theedrinken. Bertje en Elsje komen gauw naar de tafel toe. Lekker thee. Ik veel suiker hoor Moes, roept Bertje. Ja hoor, lacht moeder, jij veel suiker. Ze pakt de suikerpot en wil er een scheepje suiker uithalen. Ach, zegt moeder dan opeens, Elsje haal jij eens gauw de suikerbus uit de keuken, de suikerpot is helemaal leeg. Ja moes.

Moes... moesje... waar is de suiker dan? In de suikerbus. Ik zie het niet. Ik kom. Nu gaat moeder zelf maar kijken. Ach, dat is nou ook jammer, de suiker in de keuken is ook op. Nergens is er meer 'n korreltje suiker. Hoe moet dat nu? Thee zonder suiker is immers niets lekker.

Moeder ik weet wat, roept Bertje wij gaan even suiker halen op 't hoekje. Maar het regent zo, kijk eens naar buiten. Ja dat is waar, buiten vallen nog steeds dikke druppels op de straat. O, dat hindert niks, dan doen we onze jasjes en onze laarzen aan, lacht Elsje. Dat mag toch wel hē moes? Goed, zegt moeder, dan mogen jullie mijn paraplu ook meenemen, dan word je helemaal niet nat. Elsje en Bertje kleeden zich vlug aan en moeder haalt de

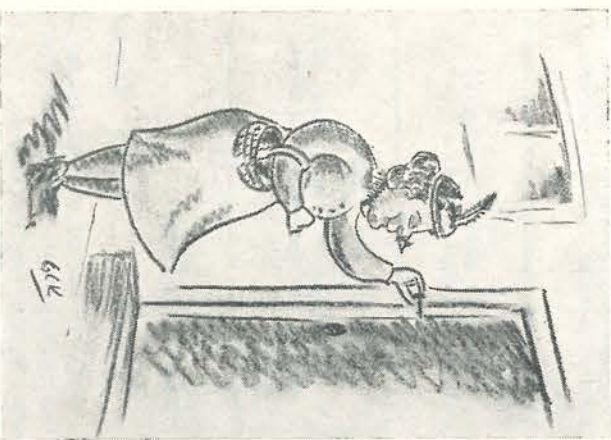
Als het regent zijn de straten nat

grote boodschappentas en de portemonnee. Hier, zegt ze, Bertje draagt de tas en Elsje de paraplu. Gauw terug komen hoor jongens en niet de suiker uit de tas halen anders wordt de zak nat en scheurt hij. Ja moeder, beloven ze allebei, we zullen goed oppassen. O, wat regent het hard. Maar Elsje en Bertje worden lekker niet nat. De regen tikt vrolijk op de paraplu en hun laarzen zijn helemaal dicht. In de winkel geeft Bertje netjes de tas aan de meneer en zegt: één kilo suiker?... goed, hoor.

De kruidenier doet de zak in de tas en haalt het geld uit de portemonnee. Kijk eens, zegt hij dan. Lusten jullie een snoepje? Ja, dat lusten ze wel, ze krijgen allebei een dropje. De kruidenier doet ook voor allebei nog 'n toverbal in de tas. Dat is aardig. Dank u wel meneer, zeggen ze en hebben hele zwarte lippen. Eten jullie de toverbal maar lekker thuis op, zegt de kruidenier en hij houdt de deur voor Elsje en Bertje open. Als ze 'n eindje gelopen

DE GRAVIN VAN KAREKANDEL

De Gravin van Karekandel
Die gaat elke avond aan de wandel

Je komt haar om een uur of negen Gewoonlijk wel een heertje tegen Ze gaat helemaal alleen En is door het dolle heen. Bij elke huisdeur blijft ze staan En belt vrolijk lachend aan. Want de Gravin van Karekandel Is om zo te zeggen in de handel. Heeft ze worstjes, koud en warm. Hersenoktels, tarweemel, Pepermint en pipkaneeel. Schuurpapier en ivrentenbloeken, Lucifers en prentenboekjes. Klokken met en zonder weer En nog heel veel dingen meer. Tot onstreeks een uur of elf Gaat de verkoop als vanzelf. Maar dan is het afgelopen, Wil geen mens meer van haar kopen.

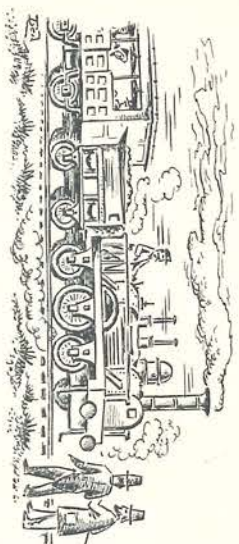
De Karekandelse Gravin Pakt dan vlug haar boeltje in. Je ziet haar dan naar huis toe snellen Waar ze gauw haar geld telt.

hebben vraagt Elsje aan Bertje: Bertje heb je je dropje al op? Allang en jij? Ik ook allang. Zullen we even in de tas naar de toverbal kijken, Bert? Nee, zegt Bertje, die is voor thuis. Ja, maar we eten hem ook nog niet op. We kijken alleen maar. O nou vooruit dan maar. Ze staan stil, de regen tikt heel hard op de paraplu. Ze merken het niet. Ik zie ze niet Els. Zal ik eens zoeken dan moet jij de paraplu vasthouden. Els voelt in de tas. Nee zij vindt ze ook niet. Dan zet die domme Elsje de tas zomaar op de grond op de natte stenen. En ze voelt nog eens. Bert, vraagt ze verschromt, we zijn ze toch niet verloren? Och weinee, de tas is toch niet open geweest. Misschien staat de suiker erop. O en kijk nu eens wat er gebeurt, Elsje haalt de zak met suiker uit de tas. Die zak is zwaar, hoor! Bertje zegt ze, goed de paraplu boven de zak houden anders wordt hij nat. Oooooh... zegt Bert boos, je mag de suiker er niet uithalen van moeder. Ik doe het toch maar evenlief, dat mag best. O, wat zijn die twee kinderen nu ondeugend en dom!

Met allebei haar handen houdt Els de zak met suiker vast. Ja, want hij is zwaar. Maar nu heeft ze geen hand meer over om in de tas te voelen. Ze heeft toch geen drie handen en Bertje kan ook niet voelen, want die moet de paraplu met beide handen stijf vasthouden.

En dan... dan zet Elsje de zak met suiker zo maar op 't straat op de natte stenen. O wat 'n dom kind, nu wordt de zak toch nat van onderen, maar daar denkt ze niet aan. Bertje, goed de paraplu er boven houden hoor! Ja, knikt Bertje en staat doodstil. Nu voelt Els met haar handjes en ja hoor daar heeft ze de toverballen. Een rode en een groene.

Hier Bert, de rode is voor jou, dan neem ik de groene. Ze steekt hem vlug in haar mond. Bertje ook. Dan pakt Elsje de zak met suiker weer met twee handen vast en tilt hem van de grond. Maar o kijk 'ns. De zak is helemaal nat geworden en als ze hem een klein eindje heeft opgetild krissd dan scheurt de zak, eerst een klein scheurtje maar dat wordt steeds groter Krissd krissd. O, grote tranen rollen uit Elsjes ogen, want uit de zak komt een hele straal suiker en valt zomaar op straat. Bertje houdt vlug zijn hand er onder maar het helpt niets. De scheur is zo groot, er ligt al een heel bergje suiker op de straat. Dan stopt Els maar vlug de zak in de tas en weg hollen ze. Het hoopje suiker ligt op de stoep. Ze kijken niet één keertje om. Fluitend komen ze thuis, moeder staat al aan de deur. Kom gauw binnen, wat is er aan de hand jongens? Zijn jullie gevallen. Nee schudden hun hoofdjes. Dan vertelt Bertje het hele verhaal aan moeder. Moeder is boos en verdrietig. Domme kinderen zegt ze. Ik had toch gezegd dat je de zak er niet uit mocht halen. Ja moesje, snikt Els ik heb er zo 'n spijt van. Ik ook, ik ook, huilt Bertje. We zullen het nooit meer doen. Nu, zegt moes, geef me dan allebei een dikke zoen en ga gauw 'n nieuwe zak met suiker halen. Denk er om, niet dom zijn hoor. Nee moes, zeggen ze, en ze lachen alweer. Dan hollen ze weg. En denk je dat ze de tas weer open gaan maken? Ja? Ik denk het niet hoor.

SNELHEID SNELHEID SNELHEID

In een tijdschrift zag ik eens een gekkend plaatje, voorstellende de eerste trein in Nederland, die in het jaar 1839 van Amsterdam naar Haarlem reed. Twee heren, in de kleding van die tijd, kijken naar dat wonderlijke, ijzeren gevaarte en de een zegt tegen de ander:

„Ik voorspel je, over honderd jaar gaan ze wel twee maal zo snel”.

Die meneer had beslist een voorzeggende geest, maar wat het aantal kilometers per uur betreft, had hij het toch wel even mis. Die goeie ouwe Arend — zo heette die eerste locomotief — reed met de voor die tijd verbazingwekkende snelheid van 30 kilometer per uur. Onze moderne gestroomlijnde elektrische locomotief rijdt zeker vier maal zo snel.

Niet alleen de treinen hebben die geweldige sprong in de snelheid gemaakt. De eerste benzine auto reed in 1875 (dus pas 80 jaar geleden!) met een snelheid van... 8 km per uur. Aan een wedstrijd, die in 1900 in Frankrijk werd gehouden nam een auto deel, die... 40 km per uur haalde! En nu? Snelheden van 120 km per uur en hoger zijn geen zeldzaamheid. Wij mensen moeten met die steeds groter wordende snelheid meegroeien en zorgen, dat de machines, waarmee die snelheden worden ontwikkeld, ons niet de baas worden.

Dat wij ons snel kunnen verplaatsen is een groot voorrecht en in onze moderne tijd zelfs noodzakelijk. Maar snelheid kan gevaar! Niet alleen voor berijder van auto of ander motorvoertuig, maar ook voor de omstanders.

Veel wordt er geschreven en gesproken over „Veilig Verkeer”. Maar is dat verkeer wel zo veilig? Als je de krant leest — en velen van jullie zullen dat wel geregeld al doen — dan zie je wel anders. Van die veiligheid komt soms heel weinig terecht!

Jullie voelen waar ik heen wil. Onze Jeugdkrant is er voor jullie en jullie zullen in de toekomst grote mensen zijn en er dan voor MOETTEN zorgen, dat met recht van VEILIG verkeer kan worden gesproken. Daarom willen wij in onze Jeugdkrant zo nu en dan jullie aandacht hierop vestigen. Misschien dat jullie dan later hieraan terug denkt, wanneer je zelf eens achter het stuur zit! Maar zover is het nog niet en daarom wil ik dit praatje besluiten met de volgende goede raad:

Steek je een rijweg over: Kijk dan eerst naar links, dan naar rechts en vervolgens weer naar links. Op het midden van de rijweg kijk je weer naar rechts.

Volg deze raad altijd op en leer hem aan je vriendjes, als zij het nog niet weten.

Regen

„Wat is dat nou”, hoor ik jullie al zeggen, „wordt er nu in onze Jeugdkrant ook al geschreven over regen? En wij zijn juist altijd zo blij als het droog is!” Daarin hebben jullie gelijk. Het regent in ons kleine landje zo vaak en zo veel, dat we soms gaan denken — vooral in de vakantie — bleef het nu maar eens een paar maanden achter elkaar droog. Wat zou dat heerlijk zijn!

Zo denken wij erover. Dat er duizenden mensen zijn, die er anders over denken, hoorden wij in onze vakantie. Wij logeerden toen bij tante Ina. Wie dat is? Tante Ina is een mevrouw, die jarenlang in Zuid-Afrika heeft gewoond. De groteren onder jullie weten natuurlijk precies waar dat is. Tante Ina heeft daar vele jaren gewerkt onder de bruine mensen die daar wonen en zij heeft daar heel veel geleerd.

Zij heeft ons veel over die mensen verteld, soms nare dingen maar ook veel leukes. Wij hebben haar toen gevraagd eens iets voor de VDH Jeugdkrant te schrijven, waarop ze direct „ja” zei. Wij kregen nu de volgende brief van haar:

„Terwijl ik er over zit te denken, wat ik in de VDH Jeugdkrant over Zuid-Afrika zal vertellen, regent het. Jakkas, vervelend die regen. Ik draai

BRIEVENBUS

Nico D., Den Haag.
Dank je wel voor je mooie kaart uit Oisterwijk, Nico.
Wat is het daar mooi he. Ben je nog bij de Venen ook geweest?

Ely v. R., Den Haag.
Fijn, dat je zoveel plezier hebt van je netje met ballen.
Ja ik denk ook wel, dat de andere kinderen blij waren met de verrassing. Jammer dat we er zo weinig over hebben gehoord.

De vier populieren

Achter mijn huis staan vier populieren
Geschaard in een rij, als de hemel zo hoog,

In hun frisgroene kleed.

Is door hen dat ik weet:

Struiks zullen ze weer, die vier populieren
Verhezen hun blad, dan zo goudgeel van kleur.

Ontaan van hun pij
Vertellen ze mij:

Is door winter.

Ze zijn zo vertrouwd, deze vier populieren,
Want als over een tijdje hun frisgroene blad,
De nu kale takken gaat sieren,
Dan zeggen ze mij, die vier populieren:

Is door lente!

regen.

En dan, op een gegeven ogenblik gaat het regenen. Neen, niet zoals hier maar veel harder. Het huis en alles om je heen dreunt en het doet je denken aan ramp en overstroming. De kurkdorre aarde scheurt en hele stukken grond spoelen weg.

Maar de mensen zijn dankbaar voor de regen, want de droogte is zoveel erger. Dan maar lever die slagregens. De negers op de heuvels zingen weer, maar het is nu een danklied.

Hoe vaak heb ik toen gezegd: „Wat kan ik eernaar verlangen weer eens in Holland in zo'n zachte regen te lopen” en wat verlang ik nu, als het zo regent, naar de zon en warmte van Zuid-Afrika!

Ben Afrikaanse onderwijzer vertelde mij, dat hij eens in de klas vroeg wat een rivier was. Een van de kinderen stiept zijn vinger op en zegt: „Een droog plekje onder een brug”.

Zo droog kan het daar zijn. En moeten wij daarom niet blij zijn, dat wij in Holland wel vaak regen hebben?